

ע"פ 51722/06/19 - אביחי עוקשי נגד מדינת ישראל - אגף מכס ומע"מ, נתניה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 יולי 2019

עפ"ג 51722-06-19

לפני: השופט יעקב שפסר, סגן נשיא
המבקש: אביחי עוקשי
(המשיב) ע"י ב"כ עו"ד עדי ברקאי
נגד
המשיבה: מדינת ישראל - אגף מכס ומע"מ, נתניה

(המערערת)

החלטה

1. בקשת המבקש למחיקת ערעור המשיבה על הסף, זאת לנוכח העובדה כי הוגש בטרם הסתיים ההליך בבית המשפט קמא.

2. המבקש הורשע ביום 22.5.19 בעבירות מס ונגזרו עליו 30 ימי מאסר ועונשים נלווים. בד בבד נשלח המבקש לקבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות ולצורך קבלת החלטה בעניין זה נקבע דיון נוסף ליום 17.7.19.

3. בין לבין ועוד בטרם הוגשה חוות דעת הממונה, הגישה המשיבה ביום 24.6.19 ערעור על גזר הדין ולצדו ביקשה לעכב את ביצוע המאסר, בקשה שנענתה ע"י עמיתת סגנית הנשיאה כב' השופטת מרוז.

4. בעקבות החלטה זו התכנסו הצדדים ביום 17.7.19 לפני בית המשפט קמא, שהחליט כי לנוכח ההחלטה בדבר עיכוב הביצוע, אין מקום לקביעת מועד לתחילת ריצוי העונש.

5. לטענת המבקש, קמה הזכות לערער רק עם השלמת פסק הדין, וזה אינו שלם אלא לאחר שהתקבלה חוות דעת הממונה והוחלט על ידי בית המשפט האם לקבלה אם לאו, וככל שקיבלה - מועד תחילת ביצוע העבודות.

6. תגובת המשיבה נתבקשה ונתקבלה ובה עותרת היא לדחיית הבקשה. לטענתה הוגשה הבקשה בשיהוי שכן היה על המבקש להגיש בקשתו עוד במועד בו הוגש הערעור. בכל מקרה חוות דעת הממונה הוגשה עוד ביום 3.6.19 - קודם הגשת הערעור ובה נקבע כי המבקש כשיר לביצוע המאסר בעבודות שירות, והואיל וכבר בגזר הדין נקבע כי ככל שימצא המבקש כשיר - ישא את עונשו בעבודות שירות, הרי שממילא עמדו במועד הגשת הערעור כל הנתונים הרלוונטיים ועל כן יש לדחות את בקשתו. לכך יש להוסיף כי גם בית המשפט קמא ציין בגזר דינו כי זכות הערעור עומדת על 45 יום ממועד הנתנו.

7. לתגובת המשיבה הוגשה תשובה מטעם המבקש ובה חוזר הוא למעשה על טיעוניו.

עמוד 1

8. אחר שעיינתי בבקשה ובתגובות לה, וכן בתיק בית המשפט קמא, דעתי היא כדעת ב"כ המבקש בטיעונו, ונראה כי שרשרת של טעויות אפיינו את הטיפול בתיק זה.

9. הכלל המנחה הוא שגזירת עונשו של מי שהורשע בדין והתבקשה בעניינו חוות דעת מהממונה על עבודות שירות, אינה נחשבת שלמה קודם שהוגשה חוות דעתו של הממונה, ובטרם הכריע בית המשפט בדבר האופן בו ישא הנאשם בעונש (רע"פ 2288/06 **סיאני נ' מדינת ישראל** פס' 3, (פורסם בנבו, 17.3.2006)).

10. בעניינינו, אין מחלוקת כי הערעור הוגש קודם שנעשה כן. אמנם, הרציונל העומד מאחורי הכלל האמור הוא ודאותו של הצד המערער, יכולתו לכלכל מעשיו ובחינת שיקול דעתו, ולעניין זה, די היה לכאורה בגזר הדין שניתן וקבע את העונש כדי לאפשר למערערת לשקול את עמדתה ולהגיש את הערעור על ידה.

ואולם כאמור, בטרם הוחלט על ידי בית המשפט בשאלת נשיאת המאסר, לא זו בלבד שהערעור לא שלם, אלא שגם לערכאת הערעור קושי בבחינת הצדקו עת יושבת היא על המדוכה בדונה בו. מאליו מובן כי גם לצד שכנגד - המבקש בעניינינו, מוקנית הזכות לגיבוש עמדתו, וזו אינה נשלמת כאמור, אלא לאחר ההחלטה הסופית בעניינינו.

11. המסקנה האמורה תואמת לדעתי גם למדיניות השיפוטית הרצויה, לפיה לא יוגשו ערעורים אלא משהובררה התמונה במלואה. במצב דברים אחר, קיים סיכון להגשת ערעורי סרק שאך מעמיסים שלא לצורך על יומן בית המשפט ויש בהם בזבוז זמן שיפוטי, בין בקיום דיון שטרם בשל, ובין בצורך בתיקונים להודעת הערעור שהוגשה טרם זמנה.

12. ער אני לעובדת חתימת גזר הדין בהודעת זכות ערעור שתחולתה מאותו מועד, אלא שבכל הכבוד, אין בכך כדי להתחיל את מירוץ הימים להגשת הערעור, בניגוד לדין, אלא משהושלמה מלאכתו של בית המשפט קמא במתן גזר הדין וההחלטות השיפוטיות הנובעות ממנו, ובמילים אחרות, רק "משקם הוא מכסאו".

13. בעקבות התקלה האמורה, נגררה אף ערכאת הערעור למתן החלטה בדבר עיכוב ביצוע המאסר, וזאת בטרם שנקבע בהחלטה שיפוטית כיצד ישא בו כלל המבקש. בעקבות האמור, קבע בית המשפט קמא שלנוכח עיכוב הביצוע אין עוד טעם במתן החלטה בשאלה זו, לרבות לא המועד לכך. המדובר איפוא בשרשרת טעויות שהיתה נחסכת, לולא הוגש הערעור טרם זמנו.

14. לאור האמור, ומשלא ניתנה עד כה החלטה שיפוטית בדבר אופן נשיאת העונש, אין מנוס ממחיקת הערעור והחזרת התיק לבית המשפט קמא להשלמת פסק הדין. ככל שתמצא המערערת כי עומדת היא על ערעורה, פתוחה לפניה הדרך לפעול ולהגיש ערעור מחודש במועד הקבוע לכך בדין.

15. הערעור נמחק איפוא, הדיון הקבוע בו ביום 12.11.19 - בטל, והתיק מוחזר לבית המשפט קמא להשלמת פסק הדין.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ט, 24 יולי 2019, בהעדר הצדדים.